

La Universitat presenta a La Nau una exposició sobre els últims 40 anys de València a través de la mirada d'Ortifus

València, 25 de gener de 2021. El Centre Cultural La Nau de la Universitat de València presenta del 25 de gener al 24 d'abril 'Ortifurama valencià', una exposició sobre la història i la realitat valenciana a través de l'excepcional humorista gràfic Ortifus (Antonio Ortiz Fuster, 1948). Aquesta mostra il·lustra els últims 40 anys (1981-2021) de València mitjançant les creacions d'Ortifus. De fet, constitueix la seua major retrospectiva, ja que aplega prop d'un miler de peces, entre il·lustracions i objectes. La inauguració oficial de l'exposició és aquest mateix dimarts, 25 de gener, a les 19.30 hores, al claustre de la Nau.

L'exposició, comissariada per Álvaro Pons i Daniel Tomás, es fa a la sala més gran del Centre Cultural La Nau, l'Acadèmia, i aplega la més completa selecció de treballs en la trajectòria d'aquest vinyetista valencià. A la sala, hi destaca un gran mural cronològic, de més de 20 metres de llarg, que recorre la història de València a través de més de 600 imatges, majoritàriament caricatures de personatges polítics, que se succeeixen a través de dibuixos i projeccions. L'exposició s'ha presentat aquest matí en una conferència de premsa celebrada a La Nau, amb les intervencions de la vicerectora de Cultura i Esport, Ester Alba; Álvaro Pons; i Ortifus.

La vicerectora Ester Alba ha subratllat "el procés creatiu de l'artista, del dibuixant" com a una de les "qualitats" d'aquesta exposició, i ha agraït la "complicitat" d'Ortifus amb la Universitat de València en cedir part de la seua obra en una mostra que ha definit com a "privilegi". Així mateix, ha destacat que "estem orgullosos que aquesta exposició forme part de l'inici de la programació cultural de la Universitat de València aquest 2022, la qual s'emmarca dins del compromís institucional per mostrar l'obra i la creació d'artistes valencians i valencianes". A més, ha recordat "l'interés de la Universitat per treballar en projectes que recullen la il·lustració valenciana", a través d'iniciatives

acadèmiques com ara la Càtedra d'Estudis del Còmic, l'Aula del Còmic o el futur Centre del Còmic.

Álvaro Pons, per la seua banda, ha assenyalat que l'exposició d'Ortifus "és un intent mínim de fer un resum de tota la seua obra, la qual és inabastable, i d'establir la relació Ortifus-realitat de València-Ortifus". Pons ha volgut remarcar ací igualment "les diversitats i les flexibilitats artístiques" del dibuixant, que arriben fins a l'escultura o la música.

Per a Toni Ortiz, l'exposició dissenyada per Álvaro Pons i Daniel Tomás ha aconseguit contar de manera diacrònica la història de 40 anys de València, utilitzant només un 1% de la seua producció (més de 40.000 dibuixos), i ha assenyalat la sorpresa que atresora la mostra amb la implementació sobre paret de les caricatures, les quals "poden relatar la vida política de la ciutat durant quatre dècades".

En la seua intervenció, Ortifus ha recordat la dificultat dels dibuixants per a adaptar-se a la vinyeta en color, un canvi estètic i tecnològic que es va produir a Espanya a principis dels anys 2000; ha descrit com treballa, quin és el seu procés creatiu a partir d'una selecció de quatre titulars (de l'actualitat, baja); i ha reivindicat el joc de paraules com a eina fonamental per al vinyetista, així com l'humor, el qual "és salut i ens dona esperança", ha afirmat.

Des de la publicitat institucional, passant per les vinyetes de la premsa diària i les col·laboracions en les falles, fins a les indicacions per a accedir a un garatge al centre urbà, els dibuixos d'Ortifus –els seus icònics personatges nassuts d'ulls sortints-, són presents en multitud d'espais i formats per a constituir l'imaginari popular valencià. La història de València quedaria coixa sense les seues vinyetes, que van començar a publicar-se el 1981 en les pàgines del *Diari de València* per a passar posteriorment a *Noticias al Día* i, finalment, al diari *Levante-EMV*, capçalera que concentra el gruix de la seua producció.

Ortifus també va plasmar el seu humor en el món faller, una cosa que també recull l'exposició, fins i tot abans d'accedir-hi. I és que al claustre universitari "s'ha plantat" l'Ortifus més faller. L'humorista gràfic ha concebut *ex profeso* per a la mostra "un ninot inquisidor" de grans dimensions, realitzat per l'artista faller Raúl Martínez, que dialoga amb l'emblemàtica escultura de l'humanista Joan Lluís Vives, que presideix el claustre des de la darrereria del segle XIX. Després, i ja una vegada dins de la sala, el públic pot veure les maquetes i esbossos de les seues contribucions més destacades en aquest àmbit: plaça de l'Ajuntament (1988), Blanqueries, amb la mítica falla 'Els llits' (1994), Convent Jerusalem (1998) o Na Jordana (2000 i 2014), entre altres projectes. Van ser monuments que no sols van revolucionar el llenguatge de l'art faller, sinó que van quedar gravades en la memòria col·lectiva.

L'exposició, a més, descobreix per primera vegada els personatges que Ortifus modela amb plastilina com a part del seu procés creatiu i permet acostar-se a les seues produccions més recents: una sèrie d'il·lustracions iniciades al març de 2020 i que retraten la vida a la ciutat en temps de la covid-19.

Com a complement a l'exposició, s'ha elaborat un acurat catàleg de més de 200 pàgines que inclou un extens material gràfic, articles dels periodistes José Manuel Rambla, Lydia del Canto, el professor emèrit de la Facultat de Belles Arts de la Universitat Complutense de Madrid Juan Manuel Álvarez Junco i una entrevista realitzada por Álvaro Pons a Ortifus. Així mateix, el 9 de febrer tindrà lloc un debat en el qual Ortifus dialogarà amb Juan Manuel Álvarez Junco a La Nau. Més informació complementària sobre l'exposició i aquest debat pròximament a través de la [web de Cultura de la Universitat de València](#).